

I

(Informacje)

RADA

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zgromadzonych w Radzie na temat wprowadzenia w życie europejskiego paktu na rzecz młodzieży

(2006/C 70/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZGROMADZENI W RADZIE,

MAJĄC NA UWADZE:

1. Cel wyznaczony na posiedzeniu Rady Europejskiej w Lizbonie w dniach 23-24 marca 2000 r. i potwierdzony na posiedzeniu Rady Europejskiej w Sztokholmie w dniach 23-24 marca 2001 r., polegający na tym, aby Unia Europejska stała się „najbardziej konkurencyjną i dynamiczną na świecie gospodarką opartą na wiedzy, zdolną do trwałego wzrostu gospodarczego, zapewniającą większą liczbę lepszych miejsc pracy oraz większą spójność społeczną”.
2. Białą księgę zatytułowaną „Nowy impuls dla europejskiej młodzieży”, przyjętą przez Komisję dnia 21 listopada 2001 r. ⁽¹⁾, w której uznano, że „strategia ta wyznacza nowe cele dla różnych dziedzin polityki blisko związanych z młodzieżą, takich jak edukacja, zatrudnienie, uczestnictwo społeczne, informacja i społeczeństwo obywatelskie”.
3. W zielonej księdze z dnia 21 marca 2005 r. zatytułowanej „Wobec zmian demograficznych: nowa solidarność między pokoleniami” podkreślono, że konieczne jest podjęcie większego wysiłku, aby umożliwić młodym ludziom wejście na rynek pracy i aby wspierać ich w „nieliniowym” przebiegu kariery, w trakcie której okresy zatrudnienia przeplatają się z okresami studiów, bezrobocia, przekwalifikowywania się lub doszkalania.
4. Konkluzje Rady Europejskiej z 22 i 23 marca 2005 r. przyjmujące europejski pakt na rzecz młodzieży jako jedną z inicjatyw przyczyniających się do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej w odniesieniu do wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, mającą na celu poprawę edukacji, szkolenia, mobilności, integracji zawodowej i społecznej młodych Europejczyków, przy jednoczesnym ułatwianiu godzenia życia zawodowego z rodzinnym.
5. Komunikat Komisji z dnia 30 maja 2005 r. w sprawie polityk europejskich dotyczących młodzieży: „Wyходzenie naprzeciw obawom młodych ludzi w Europie — wprowadzanie w życie europejskiego paktu na rzecz młodzieży i wspieranie aktywnego obywatelstwa” ⁽²⁾.

6. Zaproponowane przez Komisję i zatwierdzone przez Radę zintegrowane wytyczne na lata 2005-2008 dotyczące wzrostu gospodarczego i zatrudnienia ⁽³⁾, które powinny zostać uwzględnione przez państwa członkowskie oraz stanowić przedmiot sprawozdania zawartego w swoich krajowych programach reform.
7. Komunikat Komisji z dnia 10 listopada 2005 r. zatytułowany „Modernizacja systemów edukacji i szkoleń: ważny wkład na rzecz dobrobytu i spójności społecznej w Europie” ⁽⁴⁾.
8. Rezolucję Rady z dnia 15 listopada 2005 r. dotyczącą wychodzenia naprzeciw obawom młodych ludzi w Europie — wprowadzania w życie europejskiego paktu na rzecz młodzieży i wspierania aktywnego obywatelstwa ⁽⁵⁾.
9. Komunikat Komisji z dnia 22 grudnia 2005 r. zatytułowany „Pracować razem, razem więcej zyskać: nowe ramy otwartej koordynacji polityk ochrony socjalnej i integracji społecznej w Unii Europejskiej” ⁽⁶⁾.
10. Sporządzone przez Komisję coroczne sprawozdanie z postępów z dnia 25 stycznia 2006 r. na temat wdrażania strategii lizbońskiej, wraz z załącznikami, oparte na krajowych programach reform państw członkowskich przekazanych Komisji jesienią 2005 r.

PODKREŚLAJĄ:

11. Że młodzi ludzie są cenną wartością dziś i w przyszłości i wnoszą kreatywność, innowacyjność oraz przedsiębiorczość, których Europa potrzebuje, aby osiągnąć cele strategii lizbońskiej;
12. Że młodzi ludzie stają przed wieloma wyzwaniem, szczególnie wchodząc na rynek pracy, przy średniej stopie bezrobocia wśród młodzieży przekraczającej dwukrotnie łączny wskaźnik dla UE;

⁽¹⁾ Dok. 8008/05 — COM(2005) 141 wersja ostateczna⁽²⁾ Dok. 13415/1/05 REV 1 — COM (2005) 549 wersja ostateczna.⁽³⁾ Dz.U. C 292 z 24.11.2005, str. 5.⁽⁴⁾ Dok. 5070/06 — COM(2005) 706 wersja ostateczna⁽¹⁾ Dok. 14441/01 — COM(2001) 681 wersja ostateczna.⁽²⁾ Dok. 9679/05 — COM(2005) 206 wersja ostateczna

13. Znaczenie punktu widzenia młodzieży w strategii lizbońskiej oraz kluczowy wkład w osiąganie celów paktu na rzecz młodzieży, który mogą stanowić: realizacja programu „Edukacja i szkolenia 2010”, otwarta koordynacja w dziedzinie ochrony socjalnej i integracji społecznej, fundusze strukturalne, europejskie programy ramowe w zakresie badań oraz inne odpowiednie programy, np. uczenia się przez całe życie, na rzecz młodzieży i w przeszłości program „Młodzież w działaniu”;
 14. Konieczność wspierania społecznej integracji młodych ludzi, zwłaszcza dysponujących mniejszymi możliwościami, tak aby zwiększać spójność społeczną;
 15. Znaczenie, jakie dla młodych ludzi mają działania dążące do godzenia pracy z życiem rodzinnym, szczególnie wobec wyzwań stawianych przez zmiany demograficzne;
 16. Znaczenie, jakie mają kształcenie nieformalne i incydentalne oraz mobilność młodych ludzi, wspierane przez takie inicjatywy, jak program na rzecz młodzieży oraz zaplanowany na lata 2007-2013 program „Młodzież w działaniu”, dla udzielania młodym ludziom pomocy w rozwijaniu szerokiego zakresu umiejętności i kompetencji;
 17. Znaczenie upowszechniania zorganizowanego dialogu z młodymi ludźmi, organizacjami młodzieżowymi oraz organizacjami prowadzącymi działalność związaną z młodzieżą na wszystkich szczeblach.
- UWAŻAJĄ, że:
18. Jak podkreślono w corocznym sprawozdaniu Komisji z postępów z roku 2006, w większości państw członkowskich reakcja na pakt na rzecz młodzieży była zachęcająca, lecz nadal konieczne jest podjęcie natychmiastowych działań w celu ułatwienia młodym ludziom wejścia na rynek pracy zgodnie z założeniami paktu;
 19. Przyjęcie europejskiego paktu na rzecz młodzieży wzmocniło zaangażowanie ministerstw odpowiadających za młodzież w procesie lizbońskim, prowadząc do lepszego skoordynowania wewnętrznego i wzmocnionego uwzględniania aspektu młodzieży przy opracowywaniu polityki w zakresie zatrudnienia, integracji społecznej, edukacji, szkolenia i mobilności, zgodnie z mandatem udzielonym przez Radę Europejską;
 20. Mimo że wiele państw członkowskich wyraźnie odwołuje się do paktu w swoich krajowych programach reform, a inne włączają środki, które są zgodne z paktem, sprawniejsza realizacja celów paktu oraz jego zwiększony wpływ na krajowe programy reform oraz na coroczne sprawozdanie Komisji z postępów prowadziłyby do większej spójności, skuteczności i jaśniejszego monitorowania środków dotyczących młodych ludzi oraz pomogłyby w pogłębianiu znajomości i wiedzy fachowej w zakresie różnych dziedzin objętych paktem oraz zależności między nimi;
21. Choć poczyniono już postępy, Komisja Europejska i państwa członkowskie muszą poprawić środki służące wprowadzeniu w życie paktu poprzez:
 - poprawę poziomu zatrudnienia młodych ludzi poprzez zwiększenie wskaźnika zatrudnienia i przedsiębiorczości oraz poprzez udzielenie wsparcia w okresie przejścia z etapu edukacji i szkolenia do pracy;
 - zapewnienie, że młodzi ludzie dysponujący mniejszymi możliwościami będą priorytetem w zakresie krajowej polityki na rzecz zatrudnienia i krajowej integracji społecznej;
 - ograniczenie liczby osób przedwcześnie kończących edukację oraz rozwinięcie bliskiej współpracy w zakresie przejrzystości i uznawania wartości kształcenia nieformalnego i incydentalnego;
 22. Państwa członkowskie i Komisja powinny także opracowywać i wspierać środki w innych uwzględnionych w pakcie dziedzinach poprzez:
 - stosowanie środków sprzyjających mobilności młodych ludzi, w szczególności poprzez zlikwidowanie istniejących przeszkód, uwzględniając ważną rolę, jaką mobilność odgrywa w rozwijaniu potencjału młodzieży i w zbliżaniu Unii Europejskiej do młodych ludzi;
 - pozwalanie młodym rodzicom na pogodzenie pracy i życia rodzinnego, w szczególności przez rozszerzanie sieci opieki nad dziećmi oraz rozwijanie innowacyjnych form organizacji pracy.
- WZYWAJĄ RADĘ EUROPEJSKĄ do:
23. Zachęcenia do osiągania dalszych postępów w odniesieniu do środków służących młodym ludziom, przez włączenie europejskiego paktu na rzecz młodzieży do strategii lizbońskiej;
 24. Zachęcenia państw członkowskich do wzmocnienia związków między politykami w zakresie edukacji, szkolenia, zatrudnienia, integracji społecznej i mobilności, tak aby opracować skuteczniejsze, łączące różne dziedziny strategię służące młodym ludziom;
 25. Zachęcenia państw członkowskich, by, celem ułatwienia monitorowania postępów, przygotowując krajowe programy reform sporządzałyby bardziej systematyczne i przejrzyste sprawozdania z realizacji paktu w ramach strategii lizbońskiej oraz zachęcenia Komisji do takiego samego działania przy sporządzaniu rocznego sprawozdania z postępów;
 26. Ponownego przekazania Komisji i państwom członkowskim swojego postulatów o zaangażowanie młodych ludzi i organizacji młodzieżowych na wszystkich szczeblach we wprowadzanie w życie europejskiego paktu na rzecz młodzieży.